

Revistă editată de Arhivele Naționale și Serviciul Documente din cadrul Administrației Serviciilor Generale a S.U.A., *Prologue* aduce în atenția specialiștilor resursele și programele Arhivelor Naționale ale S.U.A., ale arhivelor locale și ale bibliotecilor prezidențiale.

În paginile trimestrialului american apar în principal materiale bazate, în totalitate sau în parte, pe documente de arhivă, de teorie și practică arhivistică, dar și de informare, referitoare la achiziții și fonduri noi, precum și fragmente de fonduri declasificate, toate acestea grupate în trei rubrici permanente: Articole, Articole speciale și Articole specializate.

La „Articole“ sînt incluse în general studii pe teme de istorie, bine susținute din punct de vedere documentar, care abordează o mare diversitate de probleme, uneori puțin obișnuite pentru cititorul român.

Astfel, Gerald K. Haines, în articolul *Miopia americană și doctrina Monroe japoneză, 1931—1941* (*American Myopia and the Japanese Monroe Doctrine, 1931—1941*, nr. 2/1981, p. 101—114) pune față în față dezvoltarea doctrinei japoneze de dominație în Extremul Orient, promovată în anii '30 ai secolului nostru, și încăpăținarea sau încapăținarea administrației Roosevelt de a recunoaște sau a admite, chiar numai teoretic, interesele regionale japoneze. În același timp, și datele abundă. S.U.A. își reformulau la condițiile acelor ani propria doctrină lansată de președintele Monroe, în anul 1823. Implicit, autorul ne conduce cu mîna sigură la cauzele majore ale războiului din Pacific.

Conferința din Bermuda și consecințele ei — o căutare aliată pentru „refugiul“ în timpul holocaustului (*The Bermuda Conference and Its Aftermath: An Allied Quest for „Refuge“ During the Holocaust*, nr. 3/1981, p. 145—173) reprezintă momentul ales de Monty N. Penkower pentru a ilustra lipsa de coordonare și, adeseori, de voință politică a aliaților, Marea Britanie și S.U.A., în anii ultimului război mondial.

Desfășurată între 16 și 28 aprilie 1943, la Hamilton, conferința delegațiilor celor două mari puteri a dez-

bătut problema salvării evreilor din Europa ocupată de al III-lea Reich, dar nu a reușit să stabilească o politică aliată comună nici pentru oprirea genocidului hitlerist, nici măcar pentru asigurarea emigrării evreilor din această zonă.

Este bine cunoscută politica britanică în privința imigrării evreilor în Palestina (aici trebuie menționat refuzul unei oferte românești ca două nave să transporte 5 000 de evrei din Bulgaria în Palestina, în 1943 — p. 158) și nu insistăm asupra sa, dar articolul oglindește multiple aspecte ale politicii anglo-americane față de problema evreiască, rezolvarea „văzută“ atunci fiind „salvarea prin victorie“.

Un subiect mai puțin obișnuit, despre care preveneam la începutul acestei prezentări, abordează Thomas Cripps în articolul *Filmele, rasa și al II-lea război mondial — Tennessee Johnson, ca o anticipare a strategiilor Mișcării Drepturilor Civile* (*Movies, Race, and World II Tennessee Johnson as an Anticipation of the Strategies of the Civil Rights Movement*, nr. 2/1982, p. 49—67). Autorul discută cu argumente bine alese din filmografia americană a acelor ani aspecte ale integrării rasiale determinate de condițiile excepționale create de război și reflectate în producția cinematografică a Hollywood-ului.

În fine, sub titlul *Scriind istoria libertății* (*Writing Freedom's History*, nr. 3/1983, p. 128—139), Ira Berlin, B. J. Fields, J. P. Reidy și L. S. Rowland prezintă un proiect, *Libertate — o istorie documentară a emancipării. 1861—1867*, inițiat de Asociația Sudistă și Sclavii Eliberați. Ampla lucrare va cuprinde cinci volume (serii) de documente care reflectă pe larg aspectele cele mai semnificative, determinante, ale procesului de emancipare: I. Desființarea sclaviei și dezvoltarea noii ordini; II. Experiența militară a negrilor; III. Pămînt, capital și muncă; IV. Relații de rasă, violență, lege și justiție; V. Comunitatea neagră: familie, biserică, școală și societate.

Sînt prezentate cîteva documente care vor face parte din volumul II al proiectatei lucrări. Avînd subtitlul

„Lupta pe două fronturi — luptând pentru plata egală“, scurta dar elocventă prezentare a modului în care problema soldej a devenit un simbol al luptei mai largi pentru dreptate rasială se referă la sistemul de plată a negrilor, combatanți în armata Nordului, în timpul războiului de secesiune.

Brubica „Articole speciale“ este destinată mai ales „Izvoarelor din Arhivele Naționale pentru cercetarea genealogică și istoria locală.“ Această subrubrică a fost dezvoltată conform Programului Arhivelor Naționale pentru genealogie și istorie locală, ca un ghid pentru cercetătorii interesați. În fiecare număr al revistei se atrage atenția asupra folosirii anumitor genuri de documente federale, de interes pentru studiul istoriei locale și familiale.

Recensămintele constituie genul predilect de documente care incită în momentul de față.

Trei articole pe această temă, *Recensămîntul și istoria comunității — o reevaluare (The Census and Community History: A Reappraisal*, nr. 3/1981, p. 209—262), *Un „instrument de lucru urban“ pentru recensămîntul federal (An „Urban Finding Aid“ for the Federal Census*, nr. 4/1981, p. 251—262) și *Efectuarea unui recensămînt și istoria locală — în căutarea populației unui sat revoluționar (Census Making and Local History: In Quest of the People of a Revolutionary Village*, nr. 3/1982, p. 157—168) ilustrează cele afirmate anterior.

În primul, Sarah Larson consideră că folosirea-recensămintelor este fundamentală pentru orice studiu al unui loc sau om și constată variațiile apărute în folosirea acestor surse de informații. Astfel, istoricii tind să folosească, dar cu dificultate, datele sumare oferite de recensăminte și statistici pentru a percepe schimbările intervenite în dimensiunile unei comunități sau în tabloul compoziției unei populații, iar, pe de altă parte, genealogiștii fac uz excesiv de recensăminte, dar își îndreaptă atenția spre evoluția unor indivizi sau familii. În continuare se oferă ca exemplu o comparație a istoriei locale a unei comunități cu informațiile furnizate de cinci recensăminte federale.

În cel de-al doilea articol, Keith R. Schlesinger descrie o metodă eficientă pentru utilizarea datelor oferite de recensăminte. Valoarea metodei constă în posibilitatea de a localiza informațiile despre indivizi în exact acele locuri unde o cercetare competentă o cere mai mult, dar den-

sitatea populației face sarcina mai dificilă. De asemenea, studiul istoriei comunităților umane ar beneficia substanțial de acest gen de cercetare care ar permite istoricilor să stabilească mai exact hotarele vecinătăților, concentrările etnice și alte tipuri de geografie socială.

În al treilea articol din această serie, Donald W. White și-a îndreptat atenția asupra vieții micii așezări Chatham, N. J., în anii războiului de independență. Se dau detalii atît despre sursele folosite și dificultatea găsirii lor, cît și despre modul de lucru care a condus la reconstituirea datelor demografice referitoare la comunitatea vizată.

Subrubrica „Punctul de vedere al arhivistului“ înscrie articolul lui Leonard Rapport, *Fără clauză restrictivă — reevaluarea documentelor intrate (No Grandfather Clause: Reappraising Accessioned Records*, nr. 1/1981, p. 49—55), în care este discutată în profunzime politica arhivistică americană stabilită în anul 1950, prin Legea documentelor federale, referitoare la păstrarea cu termen „Permanent“ a documentelor. Autorul are în vedere mulțimea documentelor fără valoare intrate în Arhivele Naționale și pune problema reevaluării, a selecționării lor. Aceasta cu atît mai mult cu cît legea menționată nu impune explicit termenul de păstrare „permanent“, ci se referă la documentele care „au suficientă valoare istorică sau de altă natură ca să justifice păstrarea lor continuă“. Deci, „selecționarea trebuie făcută într-un mod inteligent, elaborînd norme și metode elastice pentru reevaluarea documentelor, iar pe de altă parte, trebuie executată de oameni bine pregătiți profesional, cu un larg orizont de cunoaștere, pentru că evaluarea este în cel mai bun caz o știință inexactă, poate mai mult o artă“.

Subrubrica „Punctul de vedere al istoricului“ cuprinde în nr. 2/1982 articolul *Provocarea acumulării documentelor despre guvernul federal la sfîrșitul secolului al XX-lea (Challenge of Documenting The Federal Government in The Latter 20th Century*, p. 89—92) de Ann Kasten Nelson.

Autoarea abordează noțiunea de „document original“ în vremea cînd se pun întrebări ca: „Izvoare originale? Cum le definim într-o epocă a mașinilor de copiat, a stilourilor electrice, a mașinilor de citit documente?“

Cercetarea experienței umane — se spune în continuare — implică documente originale, manuscrise, documente și oameni în cantitate tot mai

mare și din ce în ce mai diverse, dar, deși bugetele cresc ele nu vor fi niciodată suficient de mari pentru a face viabil sistemul arhivistic american actual“.

În concluzie, pentru asigurarea cercetării complete a activităților guvernului federal trebuie să fie evaluată calitatea dosarelor din depozite, caracterul lor cu adevărat documentar, în scopul de a le păstra pe cele valoroase și a distruge restul.

Ultima rubrică a revistei, „Articole

specializate“, conține informații despre „Achiziții și fonduri noi intrate în Arhivele Naționale și bibliotecile prezidențiale“, precum și „Documente declassificate“.

Tot aici apar *Lista suplimentară a microfilmelor din Arhivele Naționale publicate în 1974—1980* (nr. 1/1981) și *Lista publicațiilor Serviciului Documente și Arhivelor Naționale* (nr. 2, 4/1981).

ALEXANDRU NASTOVICI

„JOURNAL OF MICROGRAPHICS“, vol. 15, nr. 1—12/1982.

Revista Asociației Naționale de Micrografie din S.U.A. este o publicație lunară consacrată științei, tehnologiei, metodelor, aplicațiilor și produselor micrografice, cit și altor informații cu privire la știința conducerii. Cele mai multe articole se referă la majoritatea aspectelor legate de microcopiere și de tehnologiile înrudite, dar apar și recenzii, prezentări de noi produse, scrisori adresate redacției și articole speciale. În toate cele douăsprezece numere ale anului 1982 se pune accentul pe noile mijloace și sisteme de înmagazinare computerizată a informațiilor din documente și regăirea acestor informații.

Sistem micrografic avansat de acces și regăsire, de K. L. Wilkins (nr. 3, p. 22—26). Este prezentat un proiect major, sistemul micrografic avansat de acces și regăsire (AMARS), folosit de armata S.U.A., unul dintre consumatorii cei mai fervenți ai sistemelor micrografice din lume, inclusiv microfize de 16 și 35 mm și sistemele microfizei randamentului computerizate.

Un astfel de sistem conține circa 90 000 de înregistrări și constă în mai mult de un sfert de milion de microfize care cuprind nouă milioane de pagini de informații. Timpul necesar pentru a extrage informația din aceste înregistrări este mult mai mic decât ar fi fost în cazul hirtiei. Totuși, deoarece mărimea acestor sisteme a crescut, timpul pentru rechemarea informației a crescut și el, influențând direct productivitatea.

În anul 1977, Sectorul tehnologiei micrografice al armatei a căutat să determine dacă s-a ajuns la o soluție în problema accesului la înregistrările de microfize. Acesta a fost începutul a ceea ce poartă numele „Proiectul sistemului micrografic avansat de acces și regăsire a microgرافیilor“

(Advanced Micrographic Access and Retrieval System — AMARS). În cursul investigațiilor s-a constatat că sistemele automate și semi-automate de depozitare și regăsire a microfizelor sunt accesibile din punct de vedere comercial și satisfac unele nevoi ale armatei. Prototipul AMARS va conține aproximativ 8 000 de înregistrări constând din 16 000 microfize. Codificarea va cuprinde numărul social de securitate și primele 5 litere ale numelui. În 8 secunde prima imagine a înregistrării cerute va apărea pe ecran. În timp ce ele sunt deja înmagazinate pe discul video, imagini ulterioare ale aceleiași înregistrări vor fi disponibile în mai puțin de o secundă.

Microfiza și aplicațiile clasificării automate în reglementarea prezentării documentelor la Administrația pentru Alimente și Medicamente, de I. H. Gring (nr. 6, p. 26—33). Firma Merck Sharp & Dohme Research Laboratories a fost implicată în descrierile perfecționate ale microfizei prezentate în fața diferitelor birouri ale F.D.A. (Food and Drug Administration), în primul rând pentru Direcția medicamentelor, iar în prezent pentru cea a alimentelor și medicinei veterinare. Pentru înregistrarea produselor veterinare și agricole, Merck are în vedere să extindă aplicarea microfizelor și ordonarea automată a acestora nu numai la agențiile guvernamentale din S.U.A., ci și în alte țări, ca ultim scop al standardizării. Cheia acestui program de extindere stă în antrenarea resurselor umane (fie angajați permanenți, fie temporari), folosirea meseriilor specializate în alte departamente și sectoare și escaladarea crescândă a eforturilor pentru integrarea microfilmării și a altor tehnologii. Sunt date detalii despre costul și cantitatea de muncă, sint înre-

gistrate tehnici corespunzătoare și se acordă o mare atenție calității arhivistice a microfîșelor.

Cum se raportează C.O.M. la un sistem sau cine ar trebui să răspundă de C.O.M., de Dennis Gidders (nr. 7, p. 28—31). Autorul ia în discuție sistemul actual de clasare și arhivare a documentelor, exprimîndu-și rezervele în legătură cu posibilitățile oferite de acesta. Ținînd seama de capacitatea superioară a unui sistem care folosește microfîșele, pe de o parte, și informatica, pe de altă parte, susține un asemenea complex pus deja în aplicare în S.U.A. Un sistem care este alcătuit din medii de depozitare variate, dintre care unul este microfîșul. Dar, în același timp, se utilizează prelucrarea automată în computer a microfîșului (Computer Output Microfilm — C.O.M.).

Alegerea unui sistem de păstrare a informației compatibil cu viitoarele tehnologii, de Dennis R. Neary (nr. 9, p. 15—19). Primele trei tipuri ale tehnologiei de depozitare și regăsire a informației folosite astăzi includ în mare măsură dosare, înregistrări pe bandă magnetică pentru calculator și pe microfîș. În mod tradițional, fiecare are suportul său material: hîrtie pentru dosare, bandă sau discuri magnetice pentru calculatoare și peliculă fotografică pentru micrografii. Pentru cineva care încearcă să stabilească un sistem de depozitare și regăsire a informației care să răspundă nevoilor actuale și viitoare, sistemul dosarelor oferă posibilități reduse. Hîrtia este costisitoare pentru că necesită multă muncă și ocupă prea mult spațiu. Poate depozitarea bazată pe hîrtie este mai potrivită cu situațiile unui volum redus, care conține o cantitate mică de informații și necesită un număr scăzut de regăsiri. Folosirea calculatorului pentru depozitarea informațiilor prezintă avantaje deosebite printre care accesul foarte rapid la informații. Depozitarea magnetică a informațiilor este totuși scumpă. Poate să coste pînă la un dolar să depozitezi imaginea unui document, un an, pe un disc magnetic. A treia tehnologie obișnuită de depozitare, micrografia, elimină de asemenea inconvenientele inerente sistemelor de păstrare bazate pe hîrtie. Micrografia oferă avantaje care se apropie foarte mult de depozitarea cu ajutorul computerului, fiind eficientă din punct de vedere al costului. Păstrarea imaginii unui document timp de un an poate costa de o sută de ori mai puțin decît în cazul discurilor magnetice. La orizont se întrevede o nouă tehnolo-

gie a depozitării informațiilor: discul optic. Acesta prezintă avantaje față de discul magnetic, din punct de vedere al prețului și al capacității de înmagazinare a informației, și ar putea deveni competitiv chiar cu micrografiile, cel puțin în ceea ce privește capacitatea de depozitare, dacă nu și prețul. În viitor, ca de altfel și în prezent, toate aceste tehnologii vor acționa împreună, fiecare prezentînd avantaje pentru domenii specifice.

Sistem automat de regăsire a proiectelor, de N. H. „Skip“ Middleton (nr. 11, p. 14—20). Sistemul de control al accesului la proiecte, instalat în 1980 la uzina de turbine a companiei Westinghouse East Pittsburgh a dat rezultate excelente: recuperarea a 30% din investiție în primul an și reducerea cu 60% din cererea de personal, care a fost menținut pe durata celor doi ani de probe. Ca rezultat al succesului dovedit cu acest sistem, compania a instalat sisteme similare la alte două fabrici ale sale. Sînt date detalii atît despre modul de funcționare și caracteristicile tehnice ale sistemului, cît și despre rezultatele de ordin material obținute.

Proiectul E.L.F. (nr. 12, p. 18—23). E.L.F. sînt inițialele unui program — Eliminate Legal Size Files (Să eliminăm dosarele de mărime legală) — al cărui scop a fost reducerea costurilor de administrare ale societăților și guvernului prin eliminarea necesității de a avea atît hîrtie „de mărime legală“, cît și hîrtie „de scrisori“ (25×40,64 cm) pentru acte și corespondență. Programul a fost propus de președintele A.R.M.A. (Asociația Administratorilor și Conducătorilor de Arhive), Alan G. Negus, în încercarea de a elimina 25% din cheltuielile de administrare a documentelor prin în-lăturarea dosarelor „de mărime legală“. În continuare sînt tratate aspecte ca: prețul necesar creării dosarelor „de mărime legală“ și dificultățile care provin din folosirea simultană a celor două mărimi de hîrtie.

Alte cîteva articole prezintă unele soluții practice sau experiențe americane relative la microfîșe.

Materiale pentru depozitarea vizuală — un studiu asupra condiției meseriei, de Herb Brody (nr. 1, p. 33—37). Cele două cerințe fundamentale pentru sistemele de depozitare a datelor optice sînt: înalta sensibilitate la o lungime de undă potrivită și stabilitatea îndelungată a datelor înregistrate. Aceasta deoarece un material potrivit de înregistrare este esențial pentru viabilitatea depozitării optice. Articolul oferă o privire de ansamblu

asupra dezvoltării materialelor și analizează problemele care trebuie rezolvate înainte ca promisiunea înregistrării optice să poată deveni o realitate comercială.

Activități bancare pe microfilme, de Priscilla L. Andrade (nr. 4, p. 60—62). Documentele păstrate de Consiliul de Administrație al Băncii din New York includ conturi și credite. Se folosesc trei tipuri de materiale: acte autentice, corespondență și declarații de lichiditate. Volumul de hîrtie a devenit covârșitor. Un studiu extins a fost îndreptat, cu consultarea avocaților, spre stabilirea legalității unei propuneri pentru un plan de păstrare și stabilire a dosarelor care vor fi reținute după microfilmare. A fost ales un comitet de evaluare format din 6 membri din toate compartimentele băncii prin care s-a urmărit atingerea următoarelor obiective: 1. definirea materialului care să fie luat în considerare; 2. stabilirea nomenclurii standard pentru descrierea fiecărui articol; 3. stabilirea procedeeleor de introducere și regăsire a materialului; 4. eliminarea copiilor și a hîrtiei inutile; 5. stabilirea unui program clar de păstrare. Problema a fost rezolvată prin microfilmarea unei mari cantități de material (circa 680 de role).

Creșterea productivității începe cu pregătirea adecvată a documentelor, de Carl J. Anderson (nr. 3, p. 28—30). Se fac unele recomandări pentru pregătirile necesare unei microfilmării de

calitate: 1. se înlătură toate duplicațiile; indigoul, ciornele, plicurile, benzile; 2. se înlătură clamele, agrafele și benzile de cauciuc; 3. se lipește dosărele care sînt foarte rupte, folosindu-se numai bandă adezivă nereflectorizantă; 4. dacă în dosare sînt incluse imprimante provenite de la calculator acestea se separă respectînd indoiturile și se aranjează în ordine cronologică.

De asemenea, se dau amănunte despre modul de întocmire a desenelor tehnice executate în sectoarele de proiectare, în vederea microfilmării lor: mărimea literelor, spațiile dintre litere și dintre rînduri, forma literelor, densitatea rîndurilor și a literelor.

O privire de ansamblu asupra tehnologiei — telecomunicarea imaginii raster, de Gerry Walter (nr. 5, p. 30—34). Sînt prezentate pe larg probleme ca: transformarea textelor scrise în date numerice, prelucrarea imaginilor numerice, memorii pe disc optic, rețele de transmisie; însoțite de grafice, schițe, desene.

În cele de mai sus ne-am lămitat să prezentăm numai cîteva din numeroasele aspecte legate de tehnica micrografiei abordate de specialiștii americani. Pe lîngă acestea revista conține și multe alte noutăți tehnice oferite de diferite firme din acest domeniu atît de nou și fascinant.

SIMONA CEAUȘU

LEVÉLTÁRI SZEMLE, nr. 3/1979 și 1—2/1980

Cuprinsul revistei editate de Direcția Arhivelor de pe lîngă Ministerul Culturii din R. P. Ungară, reflectă preocuparea constantă a redacției de a întreține un dialog permanent cu cititorii în multiplele probleme ale activității arhiviste, teoretice și practice. Pe primul plan se află și de această dată prezentarea izvoarelor arhiviste, surse principale ale cercetării istorice. Izvoarele documentare sînt expuse pe grupe tematice, pe fonduri, colecții sau arhive, astfel încît ele să devină cît mai accesibile cercetării. Domeniile de prezentare sînt foarte variate.

În articolul *Izvoarele istoriei locale ale regiunii Criș în Arhiva Națională de Gospodărire a Apelor* (autor Dóka Klára) este expusă valoarea documentară a acestei colecții de fonduri pentru cercetarea tehnicilor și metodelor utilizate în trecut pentru reglementarea cursurilor de apă, efectuarea lu-

crărilor de apărare împotriva viiturilor, folosirea hidroenergiei în scopuri economice și cunoașterea activității numeroaselor asociații locale de gospodărire a apelor existente în trecut. Colecția cuprinde informații referitoare și la regiunile Arad și Alba.

În revistă sînt prezentate studii privind *Izvoarele istoriei cooperativelor de producție* (nr. 3/p. 483—488), a unor *Asociații muncitorești* (idem, p. 653—670), a *Școlii de muzică din Békes-Tarhos* (nr. 1—2, p. 53—60), a *Judecătoriei de ocol Szentes* (idem, p. 143—146). Se remarcă preocuparea pentru prezentarea izvoarelor istoriei medievale. Menționăm în acest sens studiul asupra *Valorii documentare a actelor referitoare la lăsmîntul cancelarului Metternich*, autor Kardos József (nr. 3, p. 425—430). Din lectura revistei reținem informații prețioase asupra *Colecției de documente turcești*

(Acta Turcica), ce cuprinde date referitoare și la Transilvania (Vass Előd, *Colecția documentelor turcești din Arhiva Națională a Ungariei*, idem, p. 541—556). Sint consacrate studii prezentării valorii documentare a Colecției arhivei primatului din Ipoly (idem, p. 585—562), fondului Familia Máriássy (idem, p. 499—522), a Conscrierii regnicolare din 1715—1720, pentru cercetarea istoriei pădurilor (autor Magyar Eszter, în nr. 1—2, p. 227—240).

Tradiționala preocupare a revistei pentru promovarea scrierii istoriei locale se concretizează în interesante studii privind *Experiența întocmirii unei monografii sâtești* (nr. 3, p. 447—474), *Situația social-economică în anii de după eliberare (1945—1947)*, *Rejacerarea vieții politice și administrative în diverse comune, plăși și județe* (nr. 1—2 p. 29—40, 73—96), *Impărțirea pământului în județul Fejér* (idem, p. 123—130), *Organizarea redactării istoriei orașului Budapesta*, autor Gyáni Gábor (idem, p. 123—130).

Revista acordă un important spațiu studiilor de științe speciale ale istoriei, denumite de autori științe auxiliare. Astfel, în articolul *Cultivarea științelor auxiliare în arhive*, autor Kállay István (nr. 1—2, p. 137—142), după definirea științelor speciale: sigilografia, heraldica, genealogia, diplomatia, onomastică etc., se analizează necesitatea promovării acestor științe ca mijloc important de progres pentru arhivistică. Un alt studiu dezbate *Problemele speciale ale arhondologiei și raporturile ei cu cercetarea istoriei*, autor Székely Vera, (nr. 3/1979, p. 489—498), iar Gvengő László prezintă *Genealogia familiei Pscherer* (nr. 1—2, p. 217—226).

Două articole se ocupă de *Activitatea cultural-educativă a arhivelor județene* care s-a dezvoltat îndeosebi după trecerea lor în competența consiliilor populare (nr. 1—2, p. 17—28; 61—72). Activitatea arhivelor județene se desfășoară pe mai multe planuri: editarea de publicații, organizarea de expoziții, sprijinirea predării istoriei în școli, participarea la scrierea istoriei locale etc. Se consideră activitatea educativă ca una din sarcinile primordiale ale arhivelor.

Un loc important acordă revista istoriei arhivelor. Această problemă este amplu dezbătută în articolele referitoare la *Istoria arhivelor în Kiskunfelegyháza* (nr. 3, p. 557—564), *Genealogia lui Pscherer András, primul arhivar al Budei* (idem, p. 565—568), *Inceputurile activității de control și*

îndrumare a arhivelor publice din Ungaria (nr. 1—2, p. 173—178), *Inceputurile controlului de stat asupra arhivelor comitatelor* (idem, p. 179—192), *Istoria Arhivei județului Fejér* (idem, p. 41—52, 195—210). Ele se constituie într-o autentică trecere în revistă a dezvoltării arhivelor ungare de la formele incipente până la rețeaua modernă și atocuprinzătoare de astăzi.

În paginile revistei sint dezbătute unele aspecte ale arhivisticii internaționale și ale colaborării bi-și multilaterale între arhive. Astfel, în articolul *Proveniență, pertinentă — discuții juridice în arhivistica internațională* (nr. 3, p. 671—684), Körmendy Lajos pune în discuție importante chestiuni privind reprimirea în patrimoniul național a unor materiale arhivistice, care, datorită diverselor împrejurări, au fost înglobate în arhive străine, îndeosebi în arhivele statelor fostelor imperii sau colonii, și diversele poziții ce se confruntă în acest domeniu. Revista publică referatul *Certificarea juridică prin microfilme*, prezentat de Borsa Iván la Paris, la Congresul Internațional de Micrografie (nr. 1—2, p. 167—172). Referentul aduce în discuția Congresului necesitatea reglementării valorii juridice a microfilmelor, imperios necesară atât pentru ușurarea activității administrative, cât și pentru eliminarea mai operativă a actelor fără valoare istorică, pentru ameliorarea situației spațiilor de depozitare a arhivelor. Sint expuse inițiativele Consiliului Internațional al Arhivelor și ale U.N.E.S.C.O în vederea reglementării internaționale a valorii juridice a microfilmelor, precum și criteriile după care ar trebui să se constituie microfilmele pentru ca ele să reprezinte garanția autenticității actelor și a instituțiilor deținătoare.

Studii sugestive sint dedicate prezentării arhivelor din Vietnam (nr. 3, p. 685—692), Finlanda (idem, p. 693—698) și Uniunea Sovietică (nr. 1—2, p. 241—244).

Revista publică numeroase recenzii și cronici ale revistelor editate cu regularitate de majoritatea arhivelor județene. Ele constituie un important prilej de opinii asupra profilului și conținutului acestora și un pretios schimb de experiență în vederea îmbunătățirii calității și eficienței lor. Un loc important ocupă, de asemenea, prezentarea publicațiilor arhivistice și a lucrărilor de istorie elaborate pe baza documentelor din arhive.

IOSIF I. ADAM